

Fredsavtal gjorde tidningsbuden med
Göteborgs-Posten.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6362 s.3.

Byggnadsarbetare gick ofta arbetslös.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6362 s.4.

Fruntimmerarbete ansågs tidningsbärningen vara.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6362 s.4.

Distributionsarbeterska bladade in reklam
i tidningen.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6362 s.5.

Sillrenerskor for med båtarna till Shet-
landsöarna.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6404 s.1.

Renhållningsarbetarna samlade skrot och sålde.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6411 s.4.

Stenhuggare skickades ut i beredskapsarbete.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6430 s.1 f.

Verkstadsarbetare hade 45 kr i veckan i lön.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6435 s.4.

Skoarbeterska tjänade 90 öre - 1 kr i timman.

Göteborg, Vgl.

IEGH 6437 s.10.

Bromsare satt högt upp på gaveln ~~på~~^{en} en
godsvagn.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6451 s.4.

I 14-årsåldern började man på fabrik.

Göteborg, Vgl.

IEGH 6464 s.5.

Att tömma avträdena var en föraktlig syssla.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6486 s.1.

Sågverksarbetare hade timpeng.

Göteborg, Vgl.

IFGH 6488 s.1.

Folket bodde i boden i Schillerska tobaks-
spinneriet.

Kjellin, Frimuraren s. 133.

Om arbetarnas förhållanden vid Sävenäs Låd- och
Exporthyvlari.

Snickarminnen s. 187 ff.

Cigarmakarna ansågs för litet finare än andra.

12-årig flicka arbetade i tobaksfabrik.

Snickarminnen s. 188.

Om arbetsförhållandena i Waldemar Zackrissons
tryckeri.

Typografminnen s. 30 f.

Om arbetsförhållandena i tryckerier vid 1800-
talets slut.

Och 1900-talets början.

Typografminnen s. 85 ff, 109 ff.

Om arbetsförhållanderna i Keillers mekaniska
verkstad - Götaverken.

Verkstadsminnen s. 43 ff.

Arbetarna fick inte elda i verkstaden hos
Andersson och Sjöbergs. De skulle arbeta sig varma.

Verkstadsminnen s. 51.

Om arbetsförhållandena i Göteborgs Bult- och
Nagelfabrik.

Verkstadsminnen s. 72, 78 ff.

Arbetarna vid Majnabbe började och slutade dagen
med bön.

Fredberg, Göteborg (1921) 1 s.189.

Om järnbärare.

Fredberg, Göteborg (1921) 1 s.450 f.

Brädgårdsarbetarna förde busliv i Masthugget.

Fredberg, Göteborg (1921) 1 s. 418.

I stadens tjänst år 1642.

Fröding, Berättelser 1 s. 188 ff.

Däldragare och klampare har troligen funnits i stadens äldsta tid. Orden deel (bräda) och klampen (uppstapla) är holländska.

Fröding, Berättelser 2 s. 67.

Järndragarna hade ingen organisation i slutet av 1600-talet. De var arbetare och dagekarlar som ingen bestämd lön hade.

Fröding, Ber-ättelser 2 s. 67.

Mätare, järndragare, klampare m.fl. räknades
till det ringare borgerskapet.

Fröding, Berättelser 3 s. 152 , 153

En lönekonflikt uppstod bland järndragarna 1785.

Fröding, Berättelser 4 s. 102 f.

Hjälpspinnare hade 80 öre om dagen i lön.

Göteborg förr och nu 1 s. 55.

Industriarbeterskor med 4-6 kronors veckolön fick äta för 15 öre i Kvinnoföreningens matsalar. Läsrum, bibliotek och läsecirklar ordnades för dem.

Göteborg förr och nu 2 s. 65, 69 f.

Om stadsbetjänternas arbete.

Göteborg förr och nu 6 s. 146, 147.

Tobaksarbetarna visiterades innan de gick hem.

Göteborg förr och nu 7 s. 162.

Kroppsarbetarnas antal ökade betydligt under kontinentaltiden.

Lönerna var 100-200 riksdaler per år.

Historia kring Göteborg s. 137, 138.

Byggnadsarbetarnas löner 1808-1820.

Historia kring Göteborg s. 141, 142.

För försen ankomst fick bromsare vid järnvägen
böta med tre dagars lön.

Förhör hölls av trafikinspektören efter olyckor
och missöden. Han dömde järnvägsmännen till böter
eller varningar.

Järnvägsminnen s. 96 f, 121 f.

Klädesmakarna med hustrur och barn uppvaktade
år 1699, med gråt och böner, David Amija så att
han inte skulle lägga ner manufakturfabriken.

Kjellin, Bokhållaren s. 66.

Man gick till byggena eller kontoren och sökte
arbete.

Byggnadsarbetarminnen s. 124 f.

Intressekontor infördes först hos Wettergrens.

Fredberg, Göteborg (1921) 1 s.389.

Om säckbärlaget.

Fredberg, Göteborg (1921) 1 s.36.

Plankbärarna var i strid med säckbärarna.

Arbetade som issågare.

De söp mycket. Kallades däldragare förr.

De strejkade på 1850-talet.

Fredberg, Göteborg (1921) 1 s.36, 176, 190, 200, 760.

Att bära "stenbocken" var ett styvt arbete.

Plågan kallades det som man bar kalk i.

Byggnadsarbetarminnen s. 117.

Om byggnadsarbetare i staden vid sekelskiftet.

Byggnadsarbetarminnen s. 113 ff.